

העור והרוטב פרק תשיעי חולין

קבד.

עין משפט
נר מצוה

נב א ב מ״י פט״ו מ״ל
 כל׳ס ה׳ א׳
נב ג מ״י פ״ל מ״ל
 אבות העומדות
 ה׳
נד ד ה מ״י שס ה׳ יב׳
נה ו ז מ״י שס ה׳ יא׳

לעזר רמז

פלארשטוריא
[פלדישטוריל]. כיסא
מתקפל.

שימה מקובצת

[illegible]

יט] לארכו בגובהו כזה :

יב) ולא כמגע דאי
אפשר ליגע כזית ביחד:
יג) דאע"ג דלא הוי כזית
מעורה יחד במקום אחד.
ג"כ נ"א כקצת סיי
דאע"ג דלא הוי כזית
מעורה יחד במקום אחד
כיון חלאם בעור קמפסס
שני חצאים יחד שטא:
יד) ותק דרי יהודה סיל
כרי ישמעאל וכו':

כי ממעט ליה מדי' מיהא הוי מחזור ואמאי והא חלים וקא' הי' האי תנור דקאי ע"י טפילה לא חשיב והוי כעור שלג נחמנח:

הבי גרסינן במשנת כלים ט(בפ"ק) והכ"א דד"א בגדול אבל בקטן מחלתו כל שהוא שצ"ו כרובו משתגמור מלאכתו ולא קאי

אשני תנורים גדול וקטן השניים זה
קאי דלון טמא עד שמגמור מלאכתו
ובמר הכי מפרשה אחוה גמר מלאכתו:
הא בתנורא בר תשעה והא בתנורא
בר שבעה. כמו שפירש
בקועטם לקולא כן נראה דלון לפרש
לתנורא דבר טעשה חרצונה ובר
שבעה ברובו דלא עדיף שירי ממחלתו
הדרי חרצונה והכא לא בני לגויי הא
דלגלגו מללך בחרצונה הא דרעדיה
יגסטרטא ברובו דכיון דמטעה אחת היא
ממסב ענין אחד מיירי או תרוייבו
דלגלגו מללך או תרוייבו דרעדיה
יגסטרטא וילקל הלוקח לתוך צב'
תנורים ובענין אחד ריב"א:

אבל פלעטו סבין בשר. וואס? למאן
 אדעמט? לה אינעם דאס? בית
 פלעטו סבין בעליה הייז מוקי מילתא
 דר' יהודה דלמך האלל הכתוב ס'י
 אי שכתבו וי עדין כנסו פלעטו
 יחד בית וי"ל דאין הי"א אי נמי לרדיה
 ר' יהודה פליג דר' שמעאל ור' עקיבא
 וס'ל דבית אפילו פלעטו סבין בן בעל
 וס'ק דר' יהודה יו"ל כר' שמעאל ור'ע
 דאס? בבית פלעטו סבין בעל לתלמן
 דמי לה אסיפא א"ש דהא דקאמך
 הכא בעל הייז בעל כנסא אבל אס כנס
 לא בעל? (לעיל) **שהם** תחובים
 בקיסם והישיבן. וואס? בעל תחובים
 ונגע בעל דעמא דאי לא תימא דר' אפילו
 אפילו במשא לא ליטמו דאם שגא לכלל
 מנע נא לכלל משא לר"ע דלמך
 בגמרא וקסבר ים טבע וחזר וטבע
 אלא תמאס דפליג ר"ע ארבי שמעאל
 נצור ים עליו שמי חלאי ודמי קאמך
 דבקיסם דה"ג מודה ליה:

יוד דברי רבי יהודה וחכמים
 עט מיהא מיהור אמאי לימא
 שב זב: **מתני'** ¹¹ עור שיש
 ובשערה שכנגדו טמא היו
 מגע דברי רבי ישמעאל רבי
 יהודה רבי עקיבא בשני חצאי
 ופני מה רבי עקיבא מטהר
 אמר רבי יוחנן ילא שנו
 אמר ליה רב נחמן לעולא
 ואפילו כנפאי א"ל אין א"ל
 צייתנא ליה כי סליק רב
 ועתיה קמיה הכי אמר עולא
 חמנ חתניה דבי נשיאה הוא
 תיב וקאמר לה אסיפא היו
 דברי ר' ישמעאל ר"ע אומר
 פלסמו חיה אבל פלסמו
 ואלא עולא ארישא אמרה
 בן נון ¹² משמיה לא צייתנא
 קשיא יבדאמר רב פפא
 במרודד

ימים: מפני נס. לדר' יוחנן דפלטמו
ומי ואלא עולא ארשא דמיירי בזית
א למיתר דכולי האי מבטל איניש:
במרודד

עד שיהא בארץ רבי מאיר אומר אינו צריך לא לגרור את הטפילה ולא עד שיהא בארץ אלא ממעטו מבפנים מארבע טפחים כי ממעט לה מד' מיהא טהור אמאי לימא הא חלים וקאי אמר ליה ביא ואימא מדרבנן גורר את הטפילה עד שיהא בארץ אלא אמר רבא הכי קאמר תנור שנממא כיצד מטהרין אותו דברי הכל חולקין לשלשה גורר את הטפילה עד שיהא בארץ והרצתה שלא יבא תנורו לידי טומאה כיצד הוא עושה חולקין לשלשה וגורר את הטפילה עד שיהא בארץ רבי מאיר אומר אינו צריך לא לגרור את הטפילה ולא עד שיהא בארץ אלא ממעטו מבפנים מארבע טפחים אמר מר חולקין לשלשה ורמינהו ^אתנור תחלתו ארבעה ושיריו ארבעה דברי רבי מאיר וחכמים אומרים ^בבמה דברים אמורים בגדול אבל בקטן תחלתו כל שהוא משתגמר מלאכתו שריו ברובו ^גוכמה כל שהוא אמרי דבי רבי ינאי טפח שכן עושים תנורים בנות טפח טעמא דאיכא שיריו ד' הא ליכא שיריו ד' טהור אמרי התם דצלוקיה מצלק הכא דעכדיה גיסטרא אמר מר שיריו ברובו רובו דטפח למאי ^דהוי אמר אביי שירי גדול ברובו והאמרי רבנן ארבעה לא קשיא הא בתנורא בר תשעה הא בתנורא בר שבעה ^הלא אמרי לה אמר רב הונא משום רבי ישמעאל ברבי יוסי ואפילו שירי בה כרי מעפורת אמר ריש לקיש לא שנו אלא מלית אבל עור חשיב ורבי יוחנן אמר אפילו עור נמי לא חשיב איתיביה רבי יוחנן לריש לקיש ^ועור טמא מדרס חשיב

עליו לרצועה וסגדליו כיון שנתן בו אויזל אומרים עד שימעיטנו מחמשה מפחים כי מן חשיב הכא במאי עסקינו דקא בעי ליה ^א עליו כוית בשר הנוגע "בציב היוצא ממנו עליו כשני חצאי זיתים מממא במשא ולא עקיבא אומר ילא כמגע ולא במשא ^ב וזיתים שתחבן בקיסם והסימן שהוא טמא בעור מפני שהעור מבטל: ^ג אמר עון אלא פלמטו חיה אבל פלמטו סכין בטליל אמר רבי יוחנן אפילו כתרמא אמר ליה אי האלהים ^ד אם אמר לי רבי יוחנן מפומיה אושעיא אשכחיה ^ה ליה לרבי אמי אמרה לי והכי אהדר ליה רב נתמן א"ל ומשום דרב מזלול בשמעתיה דר' יוחנן זמנין אשכחיה עליו שני חצאי זיתים מממאים במשא ולא במשא כמגע ולא במשא א"ר יוחנן לא שנו א"ל סכין בטליל א"ל מר אסיפא מתני לה ^ו א"ל ניהליכו א"ל אין א"ל תאלהים אי אמר לי יהושע ליה כי אתא רבין וכל נחותי^ז אמרוה ארשא

שמעאל לא בטלי אלא פלגטו חיה: מר אפיפא. אשמי חלא
גמי לה קמיה דרב נחמן הכי לא הוה מזולל בה: א"ל. ר'
אי חית שלם בטיל לעולם בטיל ואפילו כחרטא והא

עד שיבא בִּצְרֹן. כלומר עד הקרקע מפילה: הא חלים וקִפִּי. שהטפילה מעמידו יפה: ואינא מדרבנן. אדמונתה ליה מדרבנן סייעה מדרבנן: אלא אמר רבא. בשנטמא ר"ע לא פליגי דכל כמה דחלים לא טהר וזהא הכי קאמר: כיצד הוא עושה. מתחלתו שלא

יהא שם תנור עליו: ד' מ' אומר. ביה
שעריין לא יד' וטומאה אינו צריך
לגדור כו': תנור פחללו. אין
תנור פחות מארבעה ואפילו נגמרה
מלאכתו: ושיוריו. אף היה גדול
וטומא ושכרו צריך שלא יהא בו שבר
של ד': כד'א. דחמלתו ארבעה
ושיוריו ד' בגדול. התמרים העשויים
לחמתי ווללות דמדין. לא קטן שעשין
למיעוקת פחלתו כו' שהו: א' אשגמור
מלאכתו. לחמור שגמור והסקיו אפילו
הוא טעם מקבל טומאה: קמתי מיהא
כד'א. בגדול ושיוריו ד' אצל ציור
מארבעה לא א'טמא הוא והתם וקטן
חלקו לשלשה אצל לשמים לא סגי ואע"ג
ליתא בחיור ד' דמחקא מיקל ר"מ
ואומר אינו צריך אלא ממעטו מכפשים
מד' מכלל דרעקן נמי דמאעטין דאע"ג
ללא הוא השבר ד' אפ"ה פליגי דלא
ליהי רובא: פסס. דקמתי דנשעין ד'
וחי לא לא הוא עומא: ד' לנקיים מלק.
לרצבו' ד' אצל אינו עומד יפה. ספא.
דקמתי דרובא טמא ואפ"ה לא ר' הוא ד'
שעריין: וטומאה:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ומודה ר"ע
וכי' במקום א' מ"מ כיון
דלאו עור הוא הוה מיכור
שהמיט:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
 (א) רש"י ד"ה ומודה ד"ע
 וס' במקום אחד שהמסע
 וס' כ"ל:

מוסף ראשון

תור תחלתו ארבעה.
מור כן ד' טפחים
מקל עומה אל נגמה
מלכתו ושיירו ארבעה.
נמח מור גדול וסביר
ונספירו ד' טפחים עדין
טמא (נדה כ"ג). רצלקה
משלק. מלך לשנים
ברכות (נ"ג). שירי גדול
ברבור. הו ושיירי גדול
קל ודיק שירי גדול כדון
(נדה כ"ג). בר שבעה.
דד היו כות (נ"ט). בציר.
טוע הכשר (דער ע"ט).

כשכח שלם לא היו מור נציר
ארכבע: ופא' דקמיו רובו כמור
מר תטה דלע"ג דכמיו ארכ
ארכעה לא מטמא עד הכי רובה
ובהא רבנן לקולא: לא שנו. דלע"ג
דשיר בה כדי מעפורת בטלה אלא
טליה: אבל עור. כי האי שיעורא
חשיב. ולא בטיל: למושב וז.
פאלדשטערן א' וצנצני מהכי לא חזי
למליה: **ב'רתנ'** עור שיש עליו
כיום כשר. במקום אחד: טענע ציר
כיוולא ממנו. היינו כחיות כשר או
כשערה שנגד אותו כשר: טמא.
דשערה היו שומר כדלמארין (לעיל דף
קס'): תחלוטי מחלת: ליב. ראוה
ותלת היוצא מאותו כשר ותלוי ודכות
במקלם ובאותו ציר ליכא כות אבל
מערה הוא לכית: **טמא כמא.**
שהי נשא כות נבלה: ולא כמנע.
דאי אפשר ליגע י"א ביחד ושתי נגיעות
אין מאטרפות: לא כמנע ולא כמא.
דמפרש שהעור מנעול: ותורה רבי
עקיבא. דלע"ג דלא היו כות מערה
א' במקום אחד (א) א' דלא עור
חיבור שהמטיט שתי חלאי יזמים ביחד
טמא: **ג'ב'** לא שנו. דכות שלם
דכרי הכל לא בטיל אלא פלטנו מיה:
כפרטא. רובע הקב לשון מור. ל"א
קף מורטין: וימנא' פסח אחרת:
אשכיה. בר אשעיא לר' אחי' דייסי:

וקאמר. לא שנו דשתי חלאי זיתים לר' סמין בטל הכי מתוקמא שפיר אי הוו שלם: מסני לה. צתמיה: ואלא קשיא

